

СЕВЕРНА ПОЩА

ВСЕКИДНЕВНИК ЗА КУЛТУРЕН И ОБЩЕСТВЕН ЖИВОТ

Цена 1 лев.

Редакция и админ. книжарница „Сафо“
ул. „6 Септември“ № 11.Абонамент: за 1 год. 250 лв. за 6 м-ца
130 лева, за 3 месеца 70 лева.Обявления: по 150 лв. кв. с. м. Пристав.
по 1 л. на дума за по-вече от 3 п. 100% ост.

Отиде си.

Дружбашкото тираническо правителство падна. Дружбашкият съюз е погребан. Това ние много отдавна предвиждахме и когато си позволихме да направим един апел за опомнюване в колонии на вестника си, последния бе спрен, а редактора му интерниран. Всеки трезвен гражданин предвиждаше че в нас ще стане преврат, защото такъв се налагаше.

Групата на Стамболийски стана нетърпима в българската история.

Отначало подир нея се беха увлекли много български граждани, тя привлече вниманието на външния свят, тя намери съчувствие на всекъде, личните идеали вдъхновяваха привържениците на Земледелският Съюз, неговите превъзходни идеали завладяха цялата земеделска маса. В самото начало се бленуваше за обновен, освободен, възпитан в изискванието на новото време народ. Обещаваха се помощ и правда, говореше се и се много писа за народно участие, народна просвета, икономично управление, свобода. Но уви! Нищо от това не се изпълни. Стана твърде обратното, земеделците станаха най-обикновените и долни партизани — алчни, груби, себелюбиви, мръсни. Злото вършено от старите партии в целия свят намери отзвук в управлението на „всезнаещия“ български „народовластник“. Невероятността от него и неговата клика изчезна, а провидението не търпи това. Те сами написаха своята присъда със създадените от тях закони. Те сами покачиха вжето на врата си. Никой да не мисли, че войнишките щикове изтикаха земеделското правителство. Не! То бе изтикано от самите тех с големите техни цепеници. Не Александър Цанков сваля тираническото правителство, а Александър Стамболийски, които изпълни съюза с млади пролажни елементи.

Старото правителство си отиде защото това бе желанието народно.

Новото правителство е желано от народа. За него ще се изкажем утре.

С. С. Трудолюбив.

Едно ненаказано престъпление.

(Продължение от брой 3.)

Не казах тогава: „Око за око — зъб за зъб“. И, въпреки подсещанията и подбуждението от близки, не останах под влиянието на широки мнения на капацитети и не исках да бъда наказано това престъпление, като изпих чашата на примирението...

Знае ли добрия лекар, какви са признаците на остра туберкулоза и тия на пневмонията?

Ако ги не знае, аз бих могъл да ги изброя, но мястото не ми позволява — защото и много има още да се пише.

Питам, обаче: какви мерки трябваше да вземе самия той и какво трябваше да ми предприеме тогава — лекарства или вендузи и след това сжгравеши компреси до спадането на високата температура, — до изгубването на гнойните образувания и чуждите в организма тела?

Вижте: аз не зная това!

А знаеше ли той, че същия ден и то след няколко десетки минути г. Д-р Клисурски и сестрата германка г-жа Фрида, на които дължа своя живот, в държавната болница ме спасиха само с вендузи и компреси?

— Да... Ето защо нямам доверие в тебе, господине лекарю, човече на най-благородната, но трудна професия, колкото и трудна, толкова сложна и непостижима!

— „Защото той гледа на медицината през очила“... — казваше ми тогава втория лекар. — „И ако бехте закъснели още 24 часа, вие бехте загубен за винаги, защото кризата е в своето начало, а тогава тя е най-страшна и никакви лекарства не се предписват...“

И сега — се задоволявам с гореизложеното и със следните въпроси:

Дължат ли го зовеше добрия лекар, вместо да посети болната ми другарка, да замине с общинския габрелет за „Джанавар тепе“?

Ще имаме ли редовно в санитарното отделение на общината през неделни и празнични дни за напред дежурни лекари, които да бъдат съвестни, честни и съзнателни в изпълнение лекарския си дълг и човолеският такъв?

Нека имат за безпеден и велик пример себепридаването на пожертвувалите се до сега за човечеството и общественото здраве лекари и да съдлабоко проникнали от съзнанието, че преди всичко трябва да бъдат човеци!

Къща с 2—3 стаи и кухня дърва да наема.

Справка редакцията. 2—8—3

Продава се масивна постройка в центъра на града с придворно място 420 кв. м.

Споразумение редакцията. 4—4—10

Книжарница „САФО“

Художество — Музика — Литература

Петр Ненов-Варна

ул. „6 Септември“ срещу църквата „Св. Никола“

Най-голям избор на: картини, картички, статуи, бюстове, барелефи, вази, рамки с и без картини, албуми за поезия и картички, парфюмерия, детски играчки, ученически потреби, литература от всички автори и издателства, музикални принадлежности и др.

4—5—10

ЦЕНИ ИЗНОСИ

Книжарница „САФО“

Музика — Художество — Литература.

Петър Ненов — Варна.

„Купнежи по друг живот“

стихотворна сбирка

от Панайот Касабов

Цена 15 лева.

На препродавачи 30% отстъпка.

Страшимир Страшимиров.

Господ тихо по земята ходи.

Нощ светла сияе и милион звезди
Почудом във една се вгледат,
Прибягват и пак се изреждат,
И сякаш остават те огнени брезди...

И поглед огнен до земята стига
И злат прашец я тихо гали,
И в сн сякаш омайно се надига
Живот! тепърва да запали!

Сянка светла по земята броди
Кат фея що косата си разстила,
Лик лъчезарен с светлина озарила
— Господ тихо по земята ходи.

ХРОНИКА.

ЮНАШКИЯТ събор ще се състои на 12 юли — Петровден в София.

ТЕЗИ дни ще пристигне в града втората група от Народния театър и ще даде няколко представления.

В СРЕДА — 20 тогочуват зрелостните изпити на учениците от Варненската мъжка гимназия.

ОТ няколко дни в София се продава нормиран хлеб.

— Във Варна от коя дата ще се нормира хлябът? — Чакат с болка в сърцата бедните, многочлони семейства безработните такива поне да имат по-евтин хляб всеки ден.

НЕИМОВЕРНО висока е цената на овоцията. Например килограм череша — 16 лв., а в Райните на града цената им достига от 18—20 лева. Нека се побърза с нормирането им.

ДНЕО 3-ти полицейски участък се премести в бившето здание, където преди години се помещаваше същият участък — ул. „Русенска“ № 9, над печатница „Просвещение“ на П. Зенгинков.

ТАЗИ вечер заминува параход „Фердинанд“ за Цариград — от там за Перия с пътници.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕТО, което направихме във втори брой от 16 т. м. на работниците от тухларните фабрики: Бр. Милев, Мутафови и Кооперативната такава, продължават да подмятат и провикват с по-голямо настървение, ужасни цинизми на минаващите от там жени.

Саморазправата е неизбежна.

Нека полицейските органи вземат под сериозно внимание това и накажат тия мръсеници.

РЕДАКЦИЯТА съобщава на своите читатели, че е сложена под печат книгата „Бури в морето и бури в сърцето“ — от Фр. Бернер — превод на Мара Лазарова. Тази книга ще бъде първият номер на библиотека „Сафо“.

Чрез кого да си дам рекламите за в. „СЕВЕРНА ПОЩА“.

Варна. 1. Редакцията и администрацията книжарница „САФО“ ул. „6 септември“. 2. Печатница „ПРОСВЕЩЕНИЕ“. 3. Агенция „УСЛУГА“. 4. г. Карасимеонов. 5. г. Христо Димитров. 6. Методи Д. Каравасилев. 7. Димитр П. Димитров.

Шумен. Дочко Д. Дочев ул. „Васил Левски“.

Провадия. Агенция „Куриер“.

Каспичан. Дончо Бенлиев.

Ески-Джумая. Станчо Петров.

Попово. Слави Собаджиев.

2—6—5

ПОЛОЖЕНИЕТО.

ШУМЕН, 18 юни. Вчера в 19 часа и 15 минути бяха поеренци при масово стечение на шуменското гражданство по шосето Шумен — Преслав, кавалерийския рид и артилерията, които бяха пратени да осмират мятежници в Шумненско.

По този случай окръжния учител зап. полковник М. Андреев произнесе следната реч: „Драги офицери, подофицери и войници, едно време сматно по недоразумения трябваше брат ерену брат вдигнат оръжие — когато нагата земя се застрашаваше да бъде обложена с братски кръв Вий се обзовахте на помощ на Вашите един братя за да им кажете, че това дело е странно и в този важен момент Вие отдадохте с Вашите братски чувства с Вашето верение с вашата строгост да смилите опези, които не искаха да загубят властта.

От страна на Негово Величество Царя, Правителството и гражданите от гр. Шумен аз Ви изказвам тяхната дълбока признателност.

Да живее България! Да живее Негово Величество Царя! Да живеете и вие храбри български чедра — последните думи на т-н Окръжния Управител бяха заглушени с бурно ура!...

Веднага след това войската погледна за към града. Гражданството поднасяше цветя на офицери и войници.

ЛОНДОН, 17 юни. Английското правит. е получило нота от Съветското такова по въпроса за измалчанията. Последното правител-

ство дава своето съгласие да не развива никаква пропаганда в английска територия. Остава това да върнат туканните комунисти. След това то е дало нареждане да бъдат изпратени неговите представители в Персия и Авганистан, да бъдат разследвани за своите действия тъй като те са допуснали нарушения на дипломатическите отношения. Тук се предполага, че след тази нота разбирателство между Англия и Русия ще се постигне.

СОФИЯ, 19 юни. От правителствен източник се научаваме, че намерените пари в чужди и българска валути в домовете на арестуваните министри, депутати и чиновници-рушветчи, възлизат на около 3 милиарда лева.

МОСКВА, 17 юни. В заседанията на комунистическата партия Каменов е заявил че Английското правителство в отговора на дадената му нота е било съгласно на известни отстъпки.

МОСКВА, 17 юни. Произнесена е присъда на 25 социалдемократи и 115 осъдени на принудителна работа.

ПАРИЖ, 17 юни. Белгийското правителство официално е предложило на Англия и Италия да приемат дословно междусъюзническите преговори по репарационите въпроси върху техните предложения, които били съобщени още на 25 мин. месец на Английското, Французкото и Италианското правителства.

В Французкото министерство на външните работи заявяват че Франция не ще прави своите възражения против предложенията на Белгия.

СОФИЯ, 19 юни. Известният италиански социалист Серати е бил арестуван със съдействието на комунистите в Италия.

СОФИЯ, 19 юни. Министерския съвет е взел решение щото всички уволнени от дружбащите честни чиновници да бъдат върнати на местата си, като новоназначените се уволнят.

Угаснала надежда.

В арестуваните видни дружбащи и чорбаджии, Бошнаков, бивши варненски градоначалник, Караиванов, бивши паспортен пристав и Кйосев са заловени писма-проекти, в които са написани светлите им преднамерения: да се образува нова селска армия, да се нападне града Варна и се свалят новото правителство, което още не било стабилизирано и силно.

След вземането властта в ръце Бошнаков щял на бжде окръжен управител, (наверно диктатор на гр. Варна); а Кйосев — градоначалник и най-подир щели тези двамата видни дружбащи да се разправят с „бунтовниците“ и всеки „провинил“ се гражданин.

Каква светла надежда! А тъй мигновено тя угасна за винаги в калните души на дружбащите катили.

Питаме се, да ли е имало друг некой, който при служенето си като полицаи, в продължение на две години, да е спестил с честен труд хиляди и милиони и да е купил фабрики и чифлици?

За това ще се повърнем по-късно.

Печатница „Просвещение“ — П. Зенгинов.

С. С. Трудолюбив.

Варненските потайности.

Тих, приятен вятрец появяваше от време на време и отвяваше далеч някаде във въздушното пространство нетърпимата, тъй тежка миризма.

А тъй тихо беше тази сутрин край брега! Като че всички са известни за това печално и прискръбно произшествие и стръпнали сякаш, затанки джж, в спалните си страдаха безконечно, болезнено; а някои плахо, треперяйки, едвам подигаха крайчеца на бродирани, дантелени бели и вуални завеси на притворени прозорци и отправиха страховливо сжлив поглед към морето, към брега.

Това се забележаваше повече в еврейските къщи — там горе на една не малка височина от морското равнище — къщи залепени и като че срасли една с друга издъж земята, коя на десно, коя на лево слабо наклонени и клюмнали като някой задремал в летен зной великан; сякаш сто века тежки на непрекъснати страдания, на мъчително, безконечно тегло, над тях лежат злокобни, черни... сякаш над тях витаеше духът на удавената девица и развяваше спуснатите изпод прозорците завеси, сякаш се хилеше и в истеричен смях се спущаше надолу по схлупените, прогнили стехи.

Тъй тихо, тихо беше край брега и сякаш вжл-

3. шебна невидима ръка пространно е сложила своя отпечатък върху болния пулс на земята. Нещо тежеше на сърцето...

Градският часовник едновременно удари седем и медния звон отекваше провлачено и вжлшебна, звонна песен галеше тихо слуха.

Стражаржт непрестанно крачеше тежко по мокрия пясък напред-назад и сякаш броеше своите стъпки.

— Нима ти не знаеш, приятелю, името на тази нещастница?

— Не, Бога ми, не знам. Виж аз пазя туканка до идването на следствената власт, която ще установи нейната самоличност.

— А колко ще чакаш още?

— Аз броя когато часовника удари седем. — Кумай към осем и половина ще дойдат.

— Още час и половина?

— Е-е, какво да се прави! Длъжността ми е такава. Пък кумай, малко е тежичко да висииш тук... цигарите ми се свършиха. — Имаш ли? Я дай, дай да запала, че ми е причерняло на очите.

Младен извади веднага кутия с цигари и му поднесе една цигара учтиво.

— Мога ли да си взема още две? намека на той и се ухили до уши.

— Да, отаждра и му подаде още три цигари. Полицая ги прибра безцеремонно. Лапна цигарата и тежко-тежко забърка из джебовете си; в

ръжката му след малко блясна никелова запалка щракна два пъти и запали. Младен пожела да погледне запалката. Тя беше украсена с монограм С. О. В. и грижливо промушени през буквите на ръбжен войнишки нож а la „на нож“, до болки сякаш се забиваше в техния скелет.

Запуши и той и замечтано се вглеждаше във схлупените стрехи. Но... задълбочен пак се бореше със болката си по черната участ и тъй заглъбна, може би за всички други, дълбока тайна и пространата на две крачки от него девица — подпухнал, посинял труп.

Стражаржт пушеше непрекъснато, залапал цигарата страсно ижадно-жадно гълташе сивия тютюнев дим.

Мълчание.

Вжлните тихо плискаха на брега и тананиках сякаш молебствена песен над удавената, мильвах нейната черна коса и, връщайки се, припяха тежко-тежко...

